

תמ"ש 1540-12-18 פלוני ואח' נ' היועמ"ש

בפני כב' השופט יהורם שקד

התובעים:

1. פלוני
  2. פלמוני
  3. פלמונית
- ע"י ב"כ עו"ד חגי קלעי ו/או עו"ד דניאלה יעקבי
ו/או כרמל בן-צור ו/או עו"ד כרמית מזרחי'

נגד

הנתבע: היועץ המשפטי לממשלה
ע"י ב"כ עו"ד רונית וינגרטן

פסק דין

האם יש להורות על מינוי אפוטרופוס שלישי לקטינים, בנוסף על שני ההורים הרשומים לכל קטין?

א' – העובדות הצריכות לעניין:

1. התובעים 1 ו-2 הם בני זוג מאותו המין (להלן: בני הזוג), אשר ביקשו להרחיב התא המשפחתי יחד עם התובעת 3 (להלן: האם הנושאת), בהורות משותפת. מכל אחד מבני הזוג ניטל זרע ולאחר הפריה בביציות שנתקבלו מתורמת ביציות, הוחדרו הביציות המופרות לרחמה של האם הנושאת. כתוצאה מכך התפתחו שני עוברים, שלכל אחד מהם אותה אם גנטית ואותה אם ביולוגית אך לא אותו אב גנטי. בחודש אפריל 2015 נולדו הקטינים, כיום בני 4.5 שנים (להלן: הקטינים/הילדים). לאחר בדיקה גנטית לקשרי משפחה ניתנו פסקי דין לאבהותו של כל אחד מבני הזוג על ילדו: התובע 1 הוא אביו של הקטין A, ואילו התובע 2 הוא אביו של הקטין B (תמ"ש 4656-08-15). לפיכך, לכל אחד מהקטינים ישנו אב רשום ואם רשומה, היא האם הנושאת.

2. ביום 5.12.17 פנו התובעים לבית המשפט בתביעה כי יינתן פסק דין על הורות משולשת כך שכל אחד מבני הזוג יירשם כאב נוסף לכל אחד מהקטינים (תמ"ש 11524-12-17). זאת, לאור הסכמי ההורות המשותפת שנערכו בין הצדדים ביום 2.1.12 וביום 29.6.14 המשקפים הסכמות כל הצדדים על הורות משולשת ובין לאור פרשנותם לדין החל בעניין צו הורות פסיקתי (ר' בע"מ 1118/14 פלונית נ' המשדד לשירותים חברתיים (פורסם בנבו, 1.4.15)). ביום 18.10.18 נדחתה עתירת הצדדים. זאת, בין היתר, מאחר והמשפט הישראלי אינו מכיר בהורות מכוח הסכמה בין פרטים אלא בהתאם למודלים שנקבעו בפסיקה ושאינן המקרה עונה על דרישותיהם. נימוק נוסף לדחות התביעה הנ"ל היה כי בנסיבות העניין יש להעדיף הסדרת הנושא בחקיקה ראשית על פני חקיקה שיפוטית מכורח הנסיבות (ר' ס' 17 לפסק הדין).

1. ביום 2.12.18 פנו התובעים בתביעתם שבכותרת, למינוי כל אחד מבני הזוג כאפוטרופוס נוסף לקטין שאינו רשום כילדו. ב"כ היועץ המשפטי לממשלה התנגד לעתירת התובעים, זאת בעיקר מאחר והדין הישראלי אינו מאפשר היעדרות לבקשה. עיקר טענת המשיב היא שהתביעה נעדרת עילה משפטית ושאינן לבסס התביעה רק על יסוד טובת הקטינים. בנסיבות אלו ניתן צו לעריכת תסקיר עו"ס לסדרי דין, שייבחן נחיצות מתן הצו בהלימה לטובת הילדים. ביום 5.12.19 הוגש לתיק התסקיר ובמסגרתו נרשם כדלהלן:

א. "הפגישה עם האבות והאם וביקור הבית היו נעימים והתנהלו באווירה טובה. ההורים דיברו באופן חופשי ופתוח, תוך שימוש בהומור והדדיות. התרשמתי ממערכת יחסים טובה, חמה ומכבדת בין שלושת ההורים. השיחה זרמה ללא ויכוחים וכל אחד השלים את האחר. ההורים דיברו בחום ובהתלהבות רבה על ילדיהם" (עמ' 3 לתסקיר).

ב. "הילדים מטופלים בצורה טובה מאוד וכל צרכיהם מסופקים במלואם" (שם).

ג. "במשפחה הנ"ל, ההורים יצרו מודל מיוחד וחיובי, בו בפועל קיימים 3 הורים לתאומים" (שם).

ד. "... למרות שכל צרכי הילדים מקבלים מענים מותאמים לא ניתן להתעלם מרצון ההורים ליצור מערכת הורית ייחודית ושוויונית יותר, כפי שההורים מנהלים את מציאות חייהם, כאשר לכל ילד יש שני אבות ואם" (ר' עמ' 3-4 לתסקיר).

ה. "... מדובר בתאומים אשר הוריהם בחרו עבורם לגדול במבנה משפחתי הכולל 3 מבוגרים החולקים ביניהם את הטיפול בהם" (עמ' 4 לתסקיר).

חרף האמור לעיל, מסקנת העו"ס עורכת התסקיר הייתה כדלהלן: "הבקשה למינוי האב הלא ביולוגי כאפוטרופוס נוסף לכל ילד לא נובעת מהגדרת צרכי הילדים... המערכת המשפחתית לא זיהתה צורך קונקרטי או רגשי בזמן הזה למינוי... ובנסיבות אלו – אין מקום למינוי אפוטרופוס נוסף" (ר' עמ' 3-4 לתסקיר).

2. הצדדים התבקשו להגיש התייחסותם לתסקיר, וכעת קם הצורך במתן פסק הדין.

ב' – טענות הצדדים:

3. להלן עיקר טענות התובעים:

א. הוספת אפוטרופוס משקפת הסכמות הצדדים: בני הזוג החלו יחסיהם בשנת 2007 ולאחר היכרות מעמיקה עם האם הנושאת פנו לאפיק של הורות משותפת תוך הבנה והסכמה כי בני הזוג והאם הנושאת ישמשו הורים משותפים לילדים ללא כל קשר או תלות במטענו הגנטי של כל קטין.

ב. הוספת אפוטרופוס משקפת מציאות: בני הזוג מגדלים את הקטינים במשותף יחד עם האם הנושאת מיום לידתם. בני הזוג נושאים בנטל גידול הילדים במשותף, דואגים לכל צרכיהם, ערבים ואחראים לטובתם הבלעדית של הילדים, אשר מונחת לנגד עיניהם. הקטינים רואים בבני הזוג כהוריהם, וכן רואים עצמם כאחים לכל דבר ועניין. כך גם בדבר הקשר בין הקטינים ובין בני משפחתם המורחבת.

ג. הוספת אפוטרופוס היא לטובת הקטינים: קיים הכרח של ממש ונחיצות במינוי האפוטרופוס הנוסף לשם הבטחת טובת הקטינים, בין לצורך הקניית טיפול רפואי ולכל פעולה אחרת המסורה לסמכותו הבלעדית של אפוטרופוס לקטין. כך, גם לשם הבטחת יציבותם של הקטינים ותחושת הוודאות שלהם במסגרת המשפחתית בה הם חיים ממילא.

4. להלן עיקר טענות הנתבע:

א. יש לדחות התביעה בהיעדר עילה משפטית ומאחר ולא מתקיימות הנסיבות המיוחדות המצדיקות מינויו של אפוטרופוס נוסף על ההורים הרשומים.

ב. היעדרות לתביעה אינה עולה בקנה אחד עם טובתם של הקטינים אשר ממילא נשמרת ומובטחת באמצעות שני ההורים הרשומים של כל קטין.

ג. קיומו של הורה פסיכולוגי לקטין אינה מצדיקה מינויו כאפוטרופוס נוסף.

ג' - דיון:

5. סעיף 28 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות התשכ"ב – 1962 (להלן: החוק) קובע כי מינויו של אפוטרופוס נוסף על ההורה הקיים יתאפשר בתנאים שלהלן: "מת אחד ההורים, תהא האפוטרופוסות על הקטין להורה השני; ואולם רשאי בית המשפט, בנוסף על אותו הורה, למנות לקטין אפוטרופוס באופן כללי או לעניינים שייקבע בית המשפט; והוא הדין אם אחד ההורים הוכרז פסול דין, או שאינו מסוגל למלא חובותיו לפי פרק זה, או שבית המשפט קבע, בהחלטה מנומקת, כי ההורה נמנע, ללא סיבה סבירה, מלמלא את חובותיו האמורות, כולן או מקצתן, או שהאפוטרופוסות לקטין נשללה על ידי בית המשפט, וכן אם אחד ההורים אינו ידוע, או שלא היה נשוי להורה השני ולא הכיר בקטין כבילדו". בסעיף 30 לחוק נרשם כי: "לא ימנה בית המשפט אפוטרופוס בנוסף על הורה, אלא אם ראה סיבה מיוחדת לכך לטובת הקטין ולאחר שניתנה הזדמנות להורה להשמיע טענותיו..." מן האמור עולה כי מינוי אפוטרופוס בנוסף על ההורה הקיים יתאפשר רק באחד מהתנאים שלהלן: ההורה הקיים מת; ההורה הקיים הוכרז פסול דין; ההורה הקיים אינו מסוגל או אינו ממלא חובותיו כפי הוראות הפרק השני לחוק; האפוטרופוסות על הקטין נשללה מההורה הקיים; אחד מההורים אינו ידוע או לא היה נשוי להורה השני בלידתו.

6. בעניין מינוי אפוטרופוס נוסף כפי הוראות החוק הנ"ל נקבע בע"א 212/85 פלוני נ' פלוני (פורסם בבנו, 19.11.85) כי: "הסיבה המיוחדת לטובת הקטין, שתחייב מינוי אפוטרופוס נוסף... אינה ניתנת לתחימה, וההכרעה בכגון דא תיפול על פי כלל נסיבותיו של כל מקרה" (ר' עמ' 315 לפסק הדין).

7. נוסף על ההסדר הספציפי לעניין מינוי אפוטרופוס נוסף כפי הנסיבות המפורטות לעיל, יש להזכיר גם את סעיף 68 (א) לחוק שעניינו "סמכות כללית לאמצעי שמירה", הקובע כדלהלן: "בית המשפט רשאי, בכל עת, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו או לבקשת צד מעוניין ואף מיזמתו הוא, לנקוט אמצעים זמניים או קבועים הנראים לו לשמירת ענייניו של קטין, ושל אדם שמונה לו אפוטרופוס, אם על-ידי מינוי אפוטרופוס זמני או אפוטרופוס-לדין, ואם בדרך אחרת; וכן רשאי בית המשפט לעשות, אם הקטין או האדם שמונה לו אפוטרופוס פנה אליו בעצמו". באשר לשימוש בסעיף 68(א) לחוק לצורך מינוי אפוטרופוס נוסף שלא על דרך הוראות סעיפים 28 ו-30 לחוק, נקבע ברע"א 4896/15 פלוני ופלונית ההורים האומנים נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, 6.10.15) כדלהלן: "... כדי שבנסיבות המורכבות יהיו החיים סבירים ככל שניתן, יירשמו ההורים האומנים יירשמו כאפוטרופסים לקטינות, בנוסף לאב הביולוגי שהוא האפוטרופוס הטבעי על פי דין... זאת – מכוח סעיף 68(א) הנזכר לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות" (פיסקה י"ח לפסק הדין).

8. לאחרונה נקבע על ידי סג"נ כב' השופטת שי אייזנברג בתיק 30567-06-18 י' ר' ל' נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם במאגר פסק דין, 14.8.19) בעניין מינוי אפוטרופוס נוסף על שני ההורים האפוטרופוסים הטבעיים לקטין, כדלהלן: "לקטינה אין אב רשום או אב ידוע, האב היחיד שהיא מכירה הוא התובע שמגדל אותה מזה כשבע שנים. התובע משמש הורה משמעותי עבורה והוא גם אביו הביולוגי של אחיה... מובנת תחושת התא המשפחתי כי הוא אינו מאוזן בין האחים כמו גם בהעדר יכולת לתבוע לקבל החלטות הנתונות לאפוטרופסות הקטינה, על אף שהוא נוהג בקטינה כאב... הקטינה כאמור רואה בתובע אב לכל דבר ועניין, כאשר התובעים מבקשים לחזק את השייכות של הקטינה לתובע ולהפחית את תחושת אי השוויון בינה לבין אחיה. ויודגש, דחיית התביעה לא תשנה את המציאות הנוהגת בפועל... אף הנימוק... לפיו, עם פרידת התובעים מה יהיה מעמדו של התובע נימוק תמוה בעיניי... ככל ויפרדו ההורים ולא יצליחו להגיע להבנות בעניינים הנוגעים לקטינים, הרי שבית המשפט ידון במחלוקות שביניהם וייתן את החלטותיו בהתאם לטובת הקטינה כפי שזו תתברר בנקודת הזמן הקונקרטית... כפי שבית המשפט ממנה אפוטרופוס נוסף הוא יכול בנסיבות מתאימות גם לשלול את האפוטרופסות במידה וימצא כי אינה לטובת הקטין. מינוי אפוטרופוס נוסף לקטינה בהסכמת התובעים בנסיבות שבפני אינה משום התערבות באוטונומיה ההורית של האם כאשר היא זו שמבקשת כי בית המשפט ייתן לה את הסעד..." (ס' 16 לפסק הדין), והדברים מקובלים עלי בהחלט.

9. לעניין מינוי אפוטרופוס נוסף על ההורים לקטין, אפנה גם לתיק אפוט' (ת"א) 566/62/8 שטרקס נ' שוחמכר (פורסם בנבו, 9.3.62) שם נקבע על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט ד"ר י' קיסטר), כי יש למנות אפוטרופוס נוסף לקטין שהיו לו שני הורים כאפוטרופוסים טבעיים, למען הבטחת טובת הקטין וצרכי חינוכו בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דאז.

10. כאמור לעיל, ההליך שבפניי אינו הליך לקביעת הורות של תובע כלפי מי שאינו רשום כילדו, כי אם למינוי כל אחד מהם כאפוטרופוס נוסף וזאת על מנת להגשים הרצון הפרטי של הצדדים ובהלימה עם טובת הילדים. עיון בסעיפים 28 ו-30 לחוק, מעלה כי נסיבות המקרה שבפניי אינן עונות על התנאים שבחוק באשר למינוי אפוטרופוס נוסף ולו מאחר וההורים הקיימים – האפוטרופוסים הטבעיים ממלאים תפקידם כהלכה (לעניין זה ר' עמ' 3 לתסקיר). לפיכך השאלה שבפניי, היא האם נסיבות המקרה מצדיקות מינוי בני הזוג כאפוטרופוסים נוספים על האפוטרופוסים הקיימים, מכוח סעיף 68(א) לחוק בהלימה לטובתם של הקטינים.
11. כידוע, בחינת טובתם של קטינים אינה בגדר ידיעתו השיפוטית המובהקת של בית המשפט. לפיכך מינוי מומחה מטעם בית המשפט, לרבות על דרך עריכת תסקיר עו"ס לסדרי דין מהווה לחם חוק (ר' בע"מ 786/18 **היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני** (פורסם בנבו, 17.4.18 עמ' 12), כשהלכה פסוקה היא כי לחוות דעת מומחה יש ליתן משקל רב (ר' בע"מ 7204/10 **פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנבו, 22.2.11)). ככלל, יאמץ בית המשפט את המלצת המומחה שמינה, זאת אלא אם כן קיימים טעמים בעלי משקל ומשכנעים המצדיקים סטייה מאותה המלצה (השוו: בע"מ 9358/04 **פלונית נ' פלוני** (פורסם בנבו, 2.5.05)).
12. לאור הדין החל וטרם בחינת נסיבותיו המיוחדות של המקרה, אעיר כי בתסקיר נרשם על ידי העו"ס כדלהלן: **"בדקתי האם מינוי זה ישפר את מצבו של הקטין והאם קיימות עליות נזקקות לקטין"**. בשים לב לזאת, התוצאה אליה הגיעה עורכת התסקיר הייתה כי אין צורך במינוי אפוטרופוס נוסף. בכל הכבוד, השאלות אותן העמידה העו"ס במרכז הבמה, אינן על הפרק וכך גם התוצאה אליה הגיעה העו"ס שהיא **תוצאה משפטית** כעניין המסור לבית המשפט בלבד. הנה כי כן, השאלה שעל הפרק היא **האם במינוי אפוטרופוס נוסף לכל אחד מהקטינים יש משום הבטחת טובתם**, אם לאו.
13. אשר על כן, אני סבור כי נוכח האמור לעיל יש הצדקה, ואף הכרח, לסטות מהמלצות הגורם המומחה בבחינת טובתם של הקטינים, אשר תביא בחשבון העובדות שביסוד תסקיר העו"ס וכל העולה ממנו בקשר עם חייהם של הקטינים, המערכת המשפטית בה הקטינים חיים המשקפת מתמונת חייהם כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסקיר.
14. לאחר שנחשפתי לצדדים באופן בלתי אמצעי ולאחר שהעמקתי בהמלצות ומסקנות התסקיר, אני סבור כי דין התביעה להתקבל וזאת מן הנימוקים שלהלן.
15. התובעים מציינים כי טובת המשפחה כולה היא בהיעתרות לתביעה כביטוי לרצונם הפרטי והחופשי של הצדדים אשר עולה בקנה אחד עם טובת הקטינים. הגישה לפיה יש לבחון טובתם של קטינים במאוחד עם טובת המשפחה כולה אוזכרה בספרות על ידי פרופ' פי שיפמן, בספרו דיני המשפחה בישראל (כרך שני, המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הרי סאקר), תשמ"ו, 217-218, ויישומה בא לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון בע"מ 2266/93 **פלוני, קטין נ' פלוני** (פורסם בנבו, 22.2.95) לאמור: **"אין טעם ומשמעות לניתוק האינטרסים של הילד מן המכלול המשפחתי הרחב.... עולמו מושפע מהתייחסות**

המבוגרים אליו. כל החלטה המבקשת לפעול לפי טובתו של הילד, מן ההכרח שתתן את דעתה על התגובה הצפויה של המבוגרים כלפי החלטה זו. התעלמות מתגובה צפויה כזאת עלולה, בסופו של חשבון, להביא למצב שכתוצאה ממנו הילד עלול דווקא להינזק" (שם, עמ' 240).

לאור האמור, פסיקה שלא תביא בחשבון טובת התא המשפחתי בכללותו, תוך התבוננות בטובת הילד באופן מנותק חוטאת למטרה הכללית והיא הבטחת טובתו של הקטין בהכרעתו של בית המשפט. בעניין זה סבורני כי בבחינת טובתם של הקטינים יש להביא בחשבון גם את טובת המשפחה כולה, ובמקרה זה את התובעים כבני זוג ואת התובעת 3 שהיא אמם של הילדים. בשים לב כי התובעים בפועלים במשותף ותוך הצגת חזית אחידה ומגובשת שיש בה כדי להיטיב עם הילדים ולייצר להם מציאות שבה תא משפחתי שיש בו רבדים שונים הרי שכל פסיקה הסותרת הלך הרוח והמחשבה של התובעים תביא בהכרח לפגיעה בעקרון "השלם עולה על סך חלקיו".

16. יש לזכור ולהזכיר כי הילדים נוצרו ונולדו לתוך הסיטואציה בה קיימים להם שלושה הורים, זאת בלי כל קשר עם הדין החל ומאחר כשעצם ההולדה לתא המשפחתי המורכב, הוגדר והתווה מראש על ידי הצדדים בהסכמותיהם. לפיכך, אין מדובר במקרה בו המשפט מתערב באוטונומיה של הרצון הפרטי בהיעדרות לתביעה כי אם הפוך מכך. אם וככל שלא נתערב הרי שדווקא בכך יהיה משום התערבות באוטונומיה של הרצון הפרטי, המהווה ביטוי של כבוד האדם (השווה: בג"ץ 4293/01 משפחה חדשה נ' שר העבודה והרווחה (פורסם בנבו, 24.3.09)).

17. הנה כי כן, בין אם איעתר לתביעה ובין אם הייתי מוצא לנכון לדחותה, הרי שבכך לא היה משום שינוי סדרי עולמם של הקטינים. הקטינים חיים בתא משפחתי מכיל, מיטיב ומשמעותי (ר' לעניין זה העובדות שביסוד התסקיר) לכן דחיית התובענה אינה משום הבטחת טובתם. זאת, בשים לב כי בפועל כל אחד מבני הזוג פועל כלפי כל אחד מהקטינים כאילו היה בנו, ללא כל קשר עם המטען הגנטי של כל אחד מהילדים. לפיכך, דחיית התביעה תגרור משמעות אחת ויחידה כלפי הצדדים: המשך סרבול והתנהלות שאינם לטובת הקטינים או המשפחה כולה, ותוצאה זו אינה מקובלת עליי.

18. נימוק נוסף להורות על קבלת התביעה טמון בעובדה כי מדובר בקטינים שהם אחים, תאומים, שנולדו לאותה האם וחיים כאחים לכל דבר ועניין, כשכל אחד מבני הזוג שאינו ההורה הרשום לילד של האחר, משמש בפועל כאפוטרופוס למעשה, לפיכך אין כל הצדקה כי לא יינתן סעד העולה בקנה אחד עם הבטחת טובתם של הקטינים בהיותם אחים, על מנת להבטיח השוויון ויחסי האחאות בין הילדים. בעניין זה אפנה לדבריה של ד"ר רות זפרן במאמרה **אחים ואחיות במשפט**, עיוני משפט מ"א תשע"ט (2018) לאמור: "נדמה שניתן לקבוע כי ככל שהזיקה בין שני ילדים חזקה יותר, וכוללת הן רכיבים ביולוגיים והן רכיבים רגשיים, עוצמת ההגנה על אחאותם צריכה להתגבר. אפשר אף לטעון כי קשר אחאי רגשי, שמקורו בחיים משותפים ובטיפול הורי משותף, זכאי להגנה עמוקה יותר מקשר גנטי בעלמא... המקום שתרבות המערב מעניקה לגנטיקה, והחשיבות הרגשית שאנו מייחסים למוצא הגנטי וליסודות של דמיון והמשכיות, מצדיקים גם הכרה משפטית במשמעות של קשר זה, ולו לצורך יצירתם של תנאי רקע שיאפשרו צמיחתו של קשר רגשי" (שם, עמ' 41-40). דברים אלו מחזקים את המסקנה לפיה יינתן תוקף משפטי

לאחאות, לא רק בשל העובדה כי לילדים אותה אם גנטית, אלא גם משום השתייכותם לתא משפחתי בו לכל אחד מהם אב גנטי יחד עם דמות נוספת שמספקת לילדים מלוא צרכיהם כפי אמות המידה המתחייבות ממי שנחשב אפוטרופוס לקטין. יצירת השונות בין הילדים תוך קביעה דווקנית באשר למי מבני הזוג יכול לקחתם לקופת חולים או לאסיפת הורים, עשויה לפגום בתחושת האחאות שלהם, ולסכל הקשר הרגשי התקין שבין הילדים.

19. נימוק אחרון המטה הכף לעבר קבלת התביעה הוא להיות הסעד המבוקש הפיך למעשה. מינוי אפוטרופוס לקטין או לבגיר אינו סעד מרחיק לכת כמו הגדרת הורות, זאת בשים לב כי אם וככל שיהיה צורך בביטול האפוטרופוסות הרי שמצופה מהצדדים כי יפעילו סמכויותיהם וחובותיהם בהתאם להוראות הדין החל לרבות בקשר עם פיטורי או התפטרות האפוטרופוס כמפורט בסעיפים 60-61 לחוק. רוצה לומר, אין המדובר בצו בלתי הפיך או בהצהרה שלא ניתן לחזור ממנה, אלא למעשה מדובר במתן יכולת לכל הורה לפעול בהתאם לסמכויות האפוטרופוסות שבדין, וכל זאת מבלי שהובאו בפני כל ראיות או אפילו טענות לפגיעה אפשרית בקטינים או ברווחתם.

20. בטרם נעילה מן החובה לומר גם זאת; התובעים הופיעו בפני והתרשמתי בהם באופן ישיר. להתרשמותי, המדובר בהורים טובים ומיטיבים ששכנעו אותי בכנות כוונותיהם לגידול הילדים במשותף ולחינוכם כהלכה ולא מצאתי בהם כל פגם, ולו הקל שבהם, שיש בו לגרום לחשש לפגיעה אפשרית או מסתברת בילדים.

21. אשר על כן, התוצאה היא שהתביעה מתקבלת והתובעים רשאים להגיש צו לחתימתי למינוי התובעים 1 ו-2 כאפוטרופוסים נוספים לקטינים, בהלימה למפורט בסעיף 38 לחוק.

22. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

23. המזכירות תואיל נא לסגור את התיק.

ניתן היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט